

Speech verkiezingsgala:

De politici in Den Haag zijn traag,
Daarom de vraag:
Wat willen wij?
Wij willen gehoord worden!

En waarom willen wij dat?
Omdat wij meer vertrouwen hebben in onszelf, dan in de politici van nu
Je kunt beter kiezen, dan niet kiezen
Je kunt beter iets doen, dan niets doen

Er is een middel
Er is altijd een middel
Dat middel is niet onrealistisch
Dat middel zit niet vastgeroest in oude gewoontes
Dat middel hobbelt niet overal klakkeloos achteraan
Dat middel is nieuw
Dat middel is jong
Wij jongeren als middel!

Het was een kwestie van tijd, voordat de eerste jongerenpartij van Nederland opgericht zou worden. Iedereen kon het zien aankomen: de achterban van politieke partijen wordt alsmaar ouder en ouder. Wanneer de nieuwe coalitie straks gaat onderhandelen over het regeerakkoord zullen zij voornamelijk opkomen voor de belangen van hun eigen achterban. Helaas voor ons jongeren is die achterban gemiddeld 40+. Daarnaast ben ik bang dat politici gaan bezuinigen op de groep waar ze de minste kiezers verliezen. Ze willen over vier jaar immers nog steeds zo populair mogelijk zijn. Jongeren zijn nu versplinterd, ze zitten overal. Daarom zullen er straks maatregelen genomen worden die NIET in het belang van de jongeren zijn. Zolang er alleen over ons gesproken wordt zal dit ook niet veranderen.

Maar er is een middel,
Er is nu een middel
Dat middel is lijst 17

Wij gaan opkomen voor jouw belangen. Wij gaan geschiedenis schrijven, wij gaan ervoor zorgen dat er eindelijk met en door jongeren gepraat wordt in Den Haag.

Lijst 17 biedt de jongeren van nu en de jongeren van de toekomst een eigen platform. Een plaats waar zij hun stem kunnen laten horen, zonder genuileerd te worden door de partijbonzen. Want wij zijn eindelijk een partij zonder pluche. We verlaten de partij als we dertig zijn om het stokje door te geven aan de volgende generatie... de jongeren van de toekomst. We schuiven ook niet door naar 'eerbare' banen zoals burgemeester, gedeputeerde of commissaris van de koningin, zoals nu gebruikelijk is bij de gevestigde orde van links tot rechts. Nee, wij laten de macht en invloed daadwerkelijk los en maken ruim baan voor de volgende generatie.

Ik ben nu de vertegenwoordiger van mijn generatie en ga samen met lijst 17 de huidige problemen van jongeren aanpakken. En laten we wel wezen, ze zijn voor niemand onbekend. Of we hebben er zelf mee te maken of we kennen wel iemand in onze directe omgeving. Om eens wat te noemen: ontoegankelijk onderwijs door het afschaffen van de studiefinanciering, kamernood, jongeren kunnen nauwelijks nog aan een huis komen, jeugdzorg is onbereikbaar en de taal in de politiek onbegrijpelijk. Wij willen dit gaan veranderen.

Het wordt tijd dat we eens eerlijk en realistisch naar onze eigen toekomst gaan kijken.

Er ligt namelijk een enorme rekening voor ons en voor de toekomstige generaties. Nederland vergrijsst en dat is duur... De crisis kost iedere Nederlander tot 2015 ongeveer € 150 per maand. De kosten voor de vergrijzing zijn echter negen keer groter dan die van de crisis. Als we niets doen wordt de rekening alsmat hoger en hoger totdat we deze op een gegeven moment simpelweg niet meer kunnen betalen. Nu werken er 10 mensen voor het pensioen van 2 ouderen, over 20 jaar werken er nog maar vijf mensen voor dit pensioen. Er moet nu iets gebeuren, zodat de rekening van de vergrijzing niet alleen bij de jongeren komt te liggen. Alle beslissingen die nu genomen worden gaan over jouw toekomst, over mijn toekomst, over onze toekomst over de toekomst van alle jongeren. Daarom is het ook de hoogste tijd dat wij jongeren zelf komen meedenken, meepraten en meebeslissen over deze toekomst.

Iedereen kent het klassieke verhaal: ouders gaan een weekendje weg en laten hun kinderen in goed vertrouwen alleen achter. Wanneer zij terugkomen is de hele hut gesloopt en zitten de ouders met de puinhoop. Maar tegenwoordig is het andersom.. vorige generaties hebben de boel kapot gemaakt en wij zitten met de rotzooi. We laten onze ouderen verpieteren in bed, de kosten voor openbaar vervoer zijn schrikbarend, onze fossiele brandstoffen dreigen op te raken, onze oerwouden zijn gekapt en onze poolkappen gesmolten. In zo'n wereld wil je toch niet leven? Zo'n erfenis wil jij je kinderen toch niet nalaten?

Voor mij is het duidelijk: jongeren hebben nu een eigen stem nodig in de politiek. Een stem in de Tweede Kamer, die de heren en dames politici daar, keer op keer gaat herinneren aan onze belangen, op korte en lange termijn.

Er wordt vaak gezegd dat jongeren zich niet interesseren voor politiek, dat we te weinig betrokken zijn. Ik vind dat niet zo gek, wanneer jongeren voornamelijk als probleemgeval benaderd worden: hangjongeren, zwerfjongeren, werkloze jongeren, probleemjongeren en ontspoorde jongeren zijn veel gehoorde termen. Maar gelukkig zijn onze Oud-Hollandse spreekwoorden vergeven van de gezegdes over ouderen en daar staat lijst 17 mijlenver vanaf: want oude koeien blijven bij ons in de sloot, we zijn niet van de oude stempel, wij willen het niet op een oude fiets leren, zo oud als de weg naar Rome zijn we al helemaal niet en het belangrijkste: we zijn klaar met ouwe jongens krentenbrood!

Dit is een historisch moment. We hebben nu de kans om onze eigen toekomst veilig te stellen. Deze kans moeten we met beide handen aangrijpen. De huidige politici denken alleen maar op de korte termijn, maar wij zorgen ervoor: na jullie geen zondvloed.

We moeten toe naar een ander Nederland, een nieuwe taal in deze nieuwe eeuw. "Wij willen de vrijheid beschermen," roepen de huidige politici, maar de vrijheid laat zich niet beschermen. Er is nog zoveel onvrijheid vandaag de dag. Discriminatie is ons niet vreemd, of het nou gaat om huidskleur, inkomen, sekse, geloofsovertuiging, leeftijd of geaardheid, we zien het overal.

Er is een oplossing,

Er is altijd een oplossing,

Die oplossing is kennis en weten.

Van een hutje op de hei, hoge gebouwen in studentensteden tot aan de machtcentra van ons land.

Niets mag achter gehouden worden of beperkt toegankelijk zijn voor een kleine, elite groep.

Ik wil gelijke rechten en toegang tot kennis voor iedereen.

Ik wil met mijn generatie de omslag kunnen maken.

©Lot Feijen / Lijst 17. Speech voor Paradiso, 6 juni 2010.

We moeten NU het heft in eigen hand nemen en onze toekomst veilig stellen.
Wil jij een jong en helder geluid? Heb jij een visie op Nederland?
Een stem op lijst 17, is kiezen voor je eigen toekomst.

Je kunt mijn generatie kortweg op twee manier benaderen:

1. De wereld is van jou
2. De wereld is niet van jou

Laten wij, jij, ik, laat ieder van ons zich voor de volle 100% inzetten. Ik wil mezelf inspannen voor mijn generatie en voor de generaties die na mij komen.

En ik wil hen straks één ding kunnen vertellen: weet je, de wereld is van jou!

kopie